

VÝSADKOVÉ VOJSKO V SOUČASNÉM BOJI A SOUČASNÝCH OPERACÍCH

Pplk. v.ys. Michal Kričfaluši

Úvod

Druhá světová válka přinesla mnoho zkušeností o použití výsadkového vojska. Výsledky a zkušenosti ukázaly, že je možno výsadkového vojska použít ve všech obdobích boje za nejrůznějších bojových situací i za různého poměru sil. Hromadně použili výsadkových jednotek po prvé Němci v Norsku pak v Holandsku, Belgii a vyvrcholení dosáhli, když jich použili na Krétě.

Americká a anglická armáda zná použití výsadku ve dvou formách:

1. Použití drobných skupin k diversantní a záškodnické činnosti. Jak se ukázalo v poslední době, nejen za války, ale i v míru používají diversantních skupin proti civilnímu obyvatelstvu v zemích lidové demokracie a zvláště v Koreji.

2. Použití výsadkových vojsk:

Američané a Angličané začali používat výsadkových vojsk ve větších rozměrech teprve od roku 1943, kdy již byla zlomena pozemní i vzdušná převaha německé vojenské mašinerie Sovětskou armádou.

Největší výsadkové operace provedla americká a anglická armáda v letech 1944 a 1945, kdy Sovětská armáda dosáhla naprosté převahy a přelomu v průběhu války, kdy Sovětská armáda připoutala na východní frontu německé pozemní i vzdušné síly.

Máme také svou vlastní historickou zkušenost o použití výsadkového vojska. Na půdě SSSR byla za Veliké vlastenecké války vytvořena 2. čs. paradesantní brigáda, která byla koncem září 1944 vysazena na Slovensku v době Slovenského národního povstání.

Vysazení 2. paradesantní brigády nemělo očekávaný úspěch, protože velitel brigády pplk. Příkryl byl přímým sluhou londýnské vlády a pracoval pro její cíle. Velitel brigády rozdělil brigádu na skupiny, které později nebylo možno soustředit k zásahu na nejdůležitějších místech. Brigáda byla rozbita na části. Na konec značná její část odešla do hor. Velitel zůstal jako generál bez vojska. Mezi velitelem brigády a jeho podřízenými vznikaly politické i vojenské rozpory, které byly též příčinou neúspěchu brigády.

Od doby použití prvních výsadků za druhé světové války pokračuje rychle vývoj letecké dopravní techniky. S tímto vývojem se souběžně vyvíjejí jak rozměry výsadků, tak i způsoby jejich dopravy.

Dnešní vývoj letectva a použití kluzáků zvětšuje jak hustotu vysazení v příslušném prostoru, tak i dosažení rychlé pohotovosti po vysazení velké jednotky. Výsadky použité ve větší míře v druhé světové válce se osvědčily a staly se v mnoha případech velmi důležitým prvkem při rozvíjení pozemních operací.

V druhé světové válce bylo provedeno celkem asi dvacet výsadkových operací, kterých se zúčastnilo více než 200 000 osob. Mimo to bylo asi dvacet větších výsadkových operací naplánováno, ale k jejich provedení z různých důvodů nedošlo.

Výsadková vojska jsou dnes velmi dobrým prostředkem, kterým je možno při správném použití, na příklad při průlomu fronty za účasti všech druhů vojsk a při nasazení rychlých jednotek a letectva, příspěk k úplnému zničení hlavních sil nepřítele, a to vysazením v jeho hloubce, zničením objektů, které nepřítel potřebuje, obsazením a udržením životně důležitých prostorů pro nepřítele, blokováním bojiště od přísunu nových nepřátelských záloh a zamezením úniku nepřítele z nebezpečí, které pro něj vytvořil průlom.

Úkoly výsadkové operace

Úkolem výsadkové operace může být:

- rozvinout v součinnosti s pozemními vojsky operaci do hloubky,
- obsazovat a ničit nepřátelská letiště a letecké základny,
- pomáhat pozemním vojskům při obklíčení a zničení hlavních sil nepřítele,
- desorganisovat velení nepřátelských vojsk a práci nepřátelského týlu,
- obsazovat a udržovat důležité čáry, připravené obranné prostory nepřítele, přepraviště, předmostí a p.

Místo a úloha výsadkového vojska v útočném boji a v útočné operaci

Výsadkové vojsko je prostředkem hlavního velitelství. Je určeno plnit taktické, operační i strategické bojové úkoly.

Při plnění taktických a operačních úkolů je přidělováno frontu (vševojskové armádě). Při plnění strategických úkolů skupině frontů nebo je řízeno přímo hlavním velitelstvím.

Soudobé útočné operace se provádějí velkými skupinami, jako je fronta nebo skupina frontů. Jejich účelem je prolomit nepřátelskou obranu na větší šířce, na jednom nebo na více směrech, obklíčit a zničit hlavní uskupení nepřítele. V těchto operacích je výsadkové vojsko nejvýhodnějším prostředkem k přehrazení ústupových cest nepřítele, k desorganizaci jeho vedení, k blokování hlavního bojiště proti přísunu dalších záloh z hloubky, k zabránění budování nových obranných pásem a k obsazování již připravených obranných pásem, na nichž chce nepřítel útočící jednotky zadržet a získat čas pro přísunutí zálohy, anebo konečně k vyřazení nepřátelských letišť a letounů na nich a k připravení podmínek pro vlastní operaci.

Při obraně obsazených míst a čar buduje vysazená jednotka kruhovou obranu v rozhodujících opěrných bodech v terénu a k zahájení palby využívá většiny svých sil. Obrana musí být spojena s aktivními protiútoky malých i větších skupin na křídla a do týlu nepřítele na postupu, v obraně i v době nepřátelského útoku.

Způsob boje výsadkového vojska

Vzdušný výsadek může být uskutečněn dvěma způsoby:

1. jako padákový výsadek, který je prováděn jen součástmi speciálně vycvičeného výsadkového vojska seskokem z letounů pomocí padáků a přistáním kluzáků;
2. jako letadlový výsadek, to jest přepravení vojsk letadly, která přistávají v týlu nepřítele. Pro letadlový výsadek se používá buďto zvlášť vycvičených pozemních vojsk anebo též pozemních vojsk bez speciálního výsadkového výcviku.

Před letadlovým výsadkem vždy předchází výsadek padákový, provedený jen speciálně vycvičenými výsadkovými jednotkami, které připraví a zajistí potřebné prostory (přistávací plochy, letiště) pro letadlový výsadek.

Vzdušného výsadku je možno použít v rámci taktickém, operačním i strategickém.

Taktický vzdušný výsadek

V taktickém rámci je to použití padákového výsadku v síle roty, praporu až brigády pro taktické úkoly přímo v součinnosti s pozemními vojsky a za podpory letectva, které podporuje pozemní vojsko.

Jednotky jsou shazovány padáky nebo vysazeny z kluzáků.

Použití vzdušného výsadku v taktickém rámci plánuje armáda. Tento způsob použití výsadkového vojska je výhodný proto, že je možno podporovat výsadek pozemními těžkými zbraněmi (dělostřelectvem) z výchozího útoku a letectvem působícím ve prospěch pozemních vojsk a není třeba zvlášť pro výsadek přidělovat letectvo. Je třeba výsadek za-

bezpečit protitankovými zbraněmi a mít v záloze určitý počet letů pro podporu výsadku. Má však i nevýhody, že se vysazuje v prostoru, kde je uspořádán obranný systém nepřítele, a v blízkosti taktických záloh.

Taktických vzdušných výsadků se používá v útočném boji a mají zpravidla tyto úkoly:

a) rozvrátit bojovou sestavu nepřítele v hloubce na místě nejcitlivějším pro obranu; rozrušit nepřátelská dělostřelecká postavení,

b) znemožnit přísun nepřátelských taktických záloh k bojišti, izolovat je od bojiště hlavně na směru hlavního úderu vlastních vojsk,

c) dovršit obklíčení nepřátelských vojsk v taktické hloubce a zničit je v součinnosti s pozemními vojsky, jestliže nelze obklíčení provést jiným způsobem,

d) desorganisovat systém velení, znemožnit práci orgánů velení, rozrušit spojovací síť,

e) rozrušit a zničit tylové součásti a sklady určené pro zásobování jednotek v taktické hloubce a znemožnit přísun materiálu z hloubky;

f) obsadit komunikační uzly, dominující výšiny na cestách přísunu záloh a ústupu nepřátelských vojsk;

g) obsadit přepraviště a soutěsky dříve, než na nich nepřítel provede destrukční opatření;

h) obsadit a udržet předmostí při násilném přechodu vodního toku;

i) obsadit a udržet důležité prostory na druhém (tylovém) obranném postavení, mající vliv na průběh boje v hloubce nepřátelské obrany.

Velmi výhodné je použít taktických vzdušných výsadků v střetném boji s úkolem předstihnout nepřítele v obsazení výhodných čar k rozvinutí vojsk.

Je třeba dbát všech opatření, aby vzdušného výsadku bylo použito s překvapením, na rozhodujícím místě, hromadně, v takovém terénu a s takovými úkoly, které budou mít podstatný vliv na průběh boje pozemních jednotek. K oklamání nepřítele se provádí vzdušný výsadek v menších skupinách současně na několika místech.

Zvláštní důraz při použití vzdušného výsadku v taktické hloubce třeba klást na součinnost se všemi druhy vojsk a přesně stanovit čaru setkání pozemních vojsk se vzdušným výsadkem, aby nedošlo k boji mezi vlastními vojsky; důležitá je při tom zvlášť součinnost s letectvem.

Plánování výsadku má probíhat současně s plánováním útoku. K použití vzdušného výsadku je třeba organisovat pečlivý průzkum prostoru vysazení a prostoru činnosti vzdušného výsadku, jakož i průzkum nepřátelských taktických i operačních záloh.

Při stanovení způsobů a denní doby pro vysazení taktického vzdušného výsadku je třeba brát v úvahu

a) úkol, který má vzdušný výsadek plnit, a podmínky vyplývající z bojové situace;

b) výcvik příslušníků vzdušného výsadku a dopravního letectva;

c) politické a hospodářské poměry v prostoru vysazení;

d) terénní podmínky pro vysazení padákových jednotek a kluzákového výsadku. S přistáním vlastních letounů v taktické hloubce nelze počítat;

e) morálně politický stav příslušníků jednotek vzdušných výsadků;

f) možný odpor během letu a na zemi po přistání;

g) roční dobu.

Nikdy nebude možno dosáhnout ideálních podmínek ve všech bodech.

Podle skutečně zjištěných konkrétních podmínek volíme způsob, jakým použijeme vzdušného výsadku.

Sovětský předpis pro použití vzdušného výsadku, hlava první, čl. 6 říká: „vzdušného výsadku může být používáno k plnění různých úkolů taktických i operačních v jakékoli bojové činnosti, v kterémkoli terénu a v různé roční i denní době.“

Při použití výsadku v taktické hloubce nepřátelské obrany je třeba počítat s tím, že výsadek bude muset ihned po vysazení zahájit boj s nepřítelem. Tato okolnost vyžaduje od výsadku značné bojové aktivity, smělosti a pohyblivosti vysazených vojsk a velitelů. Proto

je třeba, aby velitelé jednotlivých skupin (čet a rot) přesně znali své úkoly, které budou plnit, a přitom, aby zůstal pro ně utajen celkový úkol a plán boje vysazené jednotky. Vyžaduje také umění bojovat v každém terénu; překonávat různé terénní překážky v každé roční a denní době; při tom vytrvalost vysazených vojsk má velmi důležitou úlohu.

Při taktickém použití vzdušného výsadku nebude vždy zajištěna podpora dělostřelectva, letectva, tanků a jiných technických prostředků. Vysazené jednotky musí proto použít všech prostředků pro boj zblízka a využít noci k zahájení bojové činnosti. Musí umět dokonale využívat přirozených překážek a doplňovat je zátarasy.

Taktický vzdušný výsadek bojuje podle stanovených úkolů buďto centralisovaně nebo decentralisovaně.

Výsadek bojuje centralisovaně při obsazování velkých objektů a při obsazování a udržení takticky významných míst a čar v terénu. V tomto případě organizuje vysazená jednotka (součást) palebný systém a palebný styk mezi jednotlivými součástmi vysazené jednotky.

Po obsazení objektu bojuje výsadek podle zásad uvedených v Polním řádu, platných pro organizování kruhové obrany a pro boj v oblčení.

Vysazená jednotka určí menší skupiny k rušení nepřátelských přesunů, velení a spojení v týlu nepřítele. Vzdušné výsadky bojují po přistání v týlu nepřítele podle plánu vypracovaného před odletem.

Klade-li nepřítel odpor již v době vysazení, musí se přistávající jednotky samostatně připravit k boji v souladu s připraveným plánem a rozhodně zaútočit na nepřítele, který ohrožuje vysazení. Snaží se co nejdříve navázat styk s ostatními vysazenými jednotkami. Po zničení nepřítele organizuje velitel strážní zajištění a rychle shromáždí jednotku podle plánu.

Neklade-li nepřítel v místě shoení odpor, organizuje velitel vysazené jednotky strážní zajištění podle stanoveného plánu a pod jeho ochranou shromáždí jednotku v prostoru stanoveném plánem, kde upřesní úkoly. Jednotky pak je ihned začnou plnit.

Decentralisované činnosti je možno použít na větší ploše k rozrušení velení a spojení v týlu nepřítele, k znemožnění přesunů jednotek a materiálu k ničení skladů, komunikací a jednotlivých skupin nepřítele.

Vzdušný výsadek se při tom rozčleňuje na prapory, roty, čety až družstva. Jednotlivé skupiny dostávají samostatné úkoly a bojují podle jednotného plánu.

Při decentralisovaném použití vzdušného výsadku mohou být jednotkám určeny průměrně tyto šířky pásma činnosti:

družstvům a četám	3 až 5 km,
rotám	6 až 8 km,
praporu	10 až 12 km.

Při decentralisovaném použití určují se 2 až 3 shromaždiště pro případ potřeby centralisace vysazené jednotky. Tato shromaždiště mohou být volena v souladu s variantami předpokládané činnosti nepřítele. Při přechodu od decentralisované činnosti k centralisované určuje vysazené jednotce úkol velitel vyšší vševojskové pozemní jednotky (frontu, armády), kterému byla výsadková jednotka přidělena.

Vznikne-li potřeba centralisace výsadku z jakýchkoli důvodů až během boje (buď že se během boje vytvořil cíl pro centralisovaný zásah nebo vznikne potřeba probít se z týlu nepřítele), učiní velitel vysazené jednotky rozhodnutí, oznámí je veliteli pozemní jednotky a po jeho schválení přistoupí k provedení svého rozhodnutí. Oznámí místo a dobu činnosti vysazené jednotky.

Jestliže od velitele pozemní jednotky nedostává žádnou odpověď a důvod není znám, jedná velitel vysazené jednotky z vlastní iniciativy, při čemž pamatuje na původní úkol a snaží se mu co nejvíce přiblížit.

Zvláštní důležitosti nabývá činnost decentralisovaného výsadku v noci, kdy nepřítel provádí přesuny.

Operační vzdušný výsadek

Operačního vzdušného výsadku se používá k řešení operačních úkolů v nepřátelském týlu buď za součinnosti s rychlými vyššími jednotkami nebo k řešení samostatných úkolů. Úkol musí být úměrný síle a složení výsadku.

Operačního vzdušného výsadku se používá v rámci frontu, někdy i armády; jeho použití plánuje štáb frontu (armády) spolu se štábem přidělené výsadkové jednotky.

Do operačního výsadku patří jednotky výsadkového vojska určené k vysazení pomocí padáků a kluzáků a k převozu dopravními letouny (t. j. vesměs speciálně vycvičené výsadkové jednotky vyzbrojené takovými zbraněmi, jejichž doprava vzduchem je po technické stránce vyřešena) a někdy též normální jednotky pozemních vojsk bez speciálního výsadkového výcviku.

V tomto článku se nebude zabývat podrobnostmi organizace a kalkulace převozu výsadkových nebo jiných pozemních jednotek vzduchem neboť tato důležitá otázka vyžaduje zvláštního samostatného pojednání. Takticko-technická data potřebná pro organizaci výsadku a jeho použití jsou uvedena v Příručce takticko-technických dat na str. 196 až 199.

Činnost výsadkových jednotek (vojsk převezaných vzduchem) po vysazení záleží buďto v přesunu od místa vysazení do místa činnosti, nebo v přímé organizaci boje ihned po vysazení. Pro oba případy platí v plném rozsahu zásady obsažené v Polním řádu.

Příprava k vysazení operačního vzdušného výsadku musí probíhat souběžně s přípravou operace frontu (armády). Vyžaduje pečlivé přípravy a těsné součinnosti s letectvem, rychlými vojsky a zpravodajským oddělením štábu frontu (armády). Musí být včas provedena koordinace s celkovým plánem operace.

K zabezpečení úspěchu výsadku je třeba

- a) zajistit vzdušný výsadek zprávami z prostoru vysazení i z prostoru plánované činnosti,
- b) utajit přípravy vzdušného výsadku a zasadit ho neočekávaně,
- c) spolehlivě zajistit leteckou ochranu v době přepravy výsadku vzduchem a zajistit podporu vysazených jednotek bojovým letectvem,
- d) přesně propočítat dobu potřebnou k přepravě výsadku a potřebu dopravního letectva k přepravě,

e) zabezpečit spolehlivé spojení a velení vzdušnému výsadku. Velitel výsadkové jednotky (jednotky přepravované vzduchem) má mít již za letu spojení s vysazenými a s přepravovanými jednotkami po letecké síti a spojení s velitelem frontu (armády) pomocí osobní radiové stanice, která se přepravuje v letounu s velitelem jednotky.

Za přípravu dopravního, průzkumného a bojového letectva odpovídá velitel letectva frontu (armády) nebo velitel určené letecké skupiny.

Za přípravu jednotky určené k provedení výsadku odpovídá velitel výsadkové jednotky (jednotky přepravované vzduchem).

Příprava osob a materiálu pro dopravu letouny obsahuje

- rozdělení vzdušného výsadku do skupin na jednotlivé letouny,
- sestavení jmenného seznamu pro tyto skupiny,
- vykonání lékařské prohlídky vojáků, kteří se hlásí nemocnými,
- rozmístění letounů a zaujetí východiště,
- sestavení plánu nakládání materiálu a osob do letounů,
- sestavení plánu pro opuštění letounu.

Jednotka nasedá do letounu a nakládá materiál z pohotovostního prostoru, který je 500 m až 1500 m od letiště.

Velitel výsadkové jednotky, která bude nakládat, vypracuje náčrt s tabulkou pro nakládání, v němž se uvede

- a) umístění letounů a jejich poznávací barvy,
- b) rozdělení skupin a nákladu na letouny,

c) signály pro přinesení nákladu k letounům, naložení a nasednutí.

Za přepravu vzduchem a její ochranu a zabezpečení bojovým letectvem odpovídá velitel letectva frontu (armády) nebo velitel letecké skupiny určené k tomuto účelu. Prostor pro vysazení určuje velitel frontu (armády). Místa pro shození a vysazení sledů a jednotlivých součástí stanoví velitel vyšší výsadkové jednotky.

Vřchna letiřřř a plochy určené k shození nebo přistání, musí být známa velitelům leteckých a výsadkových útvarů a součástí, kteří si je musí prostudovat.

Výsadek se uskutečňuje vždy ve dvou sledech.

V prvním sledu se vysazují padákové jednotky, které obsazením letiřřř nebo přistávacích ploch připraví podmínky pro vysazení dalších výsadkových jednotek. I samy padákové jednotky mohou být vysazeny ve více než jednom sledu, jestliže jinak nedovolují letištní a dopravní podmínky. Výhodnější však je vysazovat první sled najednou.

Jednotky převážně vzduchem jsou vždy v druhém sledu.

Operačních výsadků může být použito ve všech druzích operace. Nejvýhodněji tehdy, kdy již je naruřřena taktická obrana nepřitele a vlastní jednotky zahajují pronásledování a kdy jsou již zálohy nepřitele upoutány, po případě když už jsou nepřátelské operační zálohy usměřněny k místu průlomu. Operační výsadek má v tomto případě za úkol znemožnit ústup hlavním skupinám nepřátelských sil nebo organisování dalšího odporu na výhodných čarách anebo odřiznout operační zálohy nepřitele od hlavního bojiřřř.

Vzduřřná výsadková operace a její období

Vzduřřné výsadkové operace prováděné nejčastěji v součinnosti s pozemními vojsky jsou organisovány velitelem výsadkového vojska podle pokynů hlavního velitelství. V případech, kdy výsadkové vojsko je přiděleno veliteli frontu (armády), určuje hlavní cíl výsadkové operace velitel frontu (armády). Ten stanoví úkoly výsadkového vojska, dobu a místo činnosti a zabezpečí výsadkovou operaci po vřřřch stránkách.

Přímými organisátory výsadkové operace jsou

- velitel výsadkové vyšší jednotky,
- velitel letectva frontu nebo představitel letectva pověřený hlavním velitelstvím a velitel určené letecké skupiny

Úkoly druhů vojsk a týlu u výsadkových jednotek

Výsadkové vojsko tvoří speciální vyšší vševojřřkové jednotky; do jejich organisace nejsou vřřleňovány těžké dělostřelectvo, těžké tanky, těžké stroje a p.

Jádro výsadkových jednotek tvoří výsadková pěchota, která je hlavním a rozhodujícím činitelem. Ve výsadkové operaci se nejvíce projeví činnost výsadkové pěchoty (pěchoty převezené vzduchem), zejména palba jejich pěchotních zbraní.

Zvýřění a zdokonalení pěchotních paleb a jejich možností dovoluje klást účinný odpor nepříteli na místě při obraně obsazených předmostí, letiřřř nebo jiných objektů.

Boj výsadkové pěchoty se vede v těsné součinnosti s jinými druhy vojsk, jako je letectvo, výsadkové dělostřelectvo, ženijní a chemické jednotky. Dále může být výsadkové vojsko posíleno i jinými druhy vojsk: dělostřelectvem, mechanisovaným vojskem a p., je-li technicky možný jejich převoz vzduchem.

Letecká podpora vysazených vojsk

Letectvo je zpravidla soustředěno v letecké armádě, která je organickou součástí frontu.

K podpoře vysazených vojsk přidělí velitelství frontu buďto zvláštní leteckou jednotku nebo určitý počet letů. Je těž možná kombinace obou těchto způsobů.

Prvním způsobem letecké podpory je přidělené letectvo. Je to vyřřleněná část letectva,

kteřá plní rozkazy velitele vysazených vojsk a pracuje v jeho prospěch. Za správné použití letectva odpovídá velitel vysazených vojsk, za plnění rozkazů velitele vysazených vojsk odpovídá velitel přidělené letecké jednotky nebo letecký operační styčný orgán, který je u velitele vysazených vojsk.

Druhý způsob letecké podpory jsou přidělené lety.

Letecká podpora se zpravidla uskutečňuje na výzvu. Je to velmi ekonomický způsob použití letectva, dovoluje soustředit větší počet letectva na rozhodující cíle. Dovoluje časově i prostorově získat výhodný poměr leteckých sil a tak podporovat boj a poskytnout volnost manévru vysazeným jednotkám.

Nevýhody:

Od výzvy do objevení se letounů na bojišti je třeba průměrně 30 až 35 minut, je-li prostor vysazení výsadkových vojsk ve vzdálenosti 60 až 80 km od čáry dotyku pozemních vojsk.

Výhodnější způsob je kombinace podpory na výzvu a leteckého doprovodu. Může se uskutečnit menší částí letectva jako letecký doprovod vysazené jednotky. Ten provádí současně průzkum pro vysazené jednotky a iniciativně zasahuje proti nepříteli, který se přibližuje k prostoru vysazení. Způsob přidělených letů dovoluje časově i prostorově získat výhodný poměr leteckých sil a soustředit letectvo v potřebný čas na rozhodující cíle.

Úkoly letectva:

1. provedení průzkumu prostoru vysazení;
2. pořízení fotografických snímků z prostoru vysazení;
3. kontrola maskování výsadkových vojsk v shromažďovacím, vyčkávacím a pohotovostním prostoru, letišť a letecká ochrana těchto prostorů;
4. doprava jednotek výsadkového vojska vzduchem a letecká ochrana během dopravy;
5. provádění průzkumu pro potřeby vysazené jednotky;
6. letecká ochrana vysazené jednotky při jejím shromažďování a v boji, hlídkování nad prostorem shoení s úkolem zabránit nepřátelskému letectvu napadnout vzdušný výsadek;
7. boj s nepřátelskými protivýsadkovými prostředky, podpora vzdušného výsadku umlčováním ohnisek odporu v prostoru shoení;
8. provádět letecký útok na odpory, na něž budou vysazené jednotky útočit.

Letecký útok obsahuje:

- leteckou přípravu,
- letecké zabezpečení boje vysazených vojsk, boj s blízkými zálohami, boj se zálohami nepřítel, postupujícími k prostoru vysazení,
- boj s nepřátelským letectvem, které je na letištích v blízkosti vysazení,
- ochranu útočících vysazených jednotek dýmovými clonami a neustálý průzkum ve prospěch výsadku,
- dopravu materiálu vzduchem a odsun raněných.

Dělostřelectvo

Dokud nebude vyřešena letecká doprava těžkého dělostřelectva, lze u výsadkového vojska počítat jen s omezeným počtem lehkého dělostřelectva. Hlavním úkolem dělostřelectva je boj s nepřátelskými tanky. Kromě toho připravuje podle svých možností dělostřelectkový útok v souladu s leteckým útokem.

Většinu dělostřelectkových úkolů u výsadkového vojska plní letectvo. Dělostřelectvo plní také úkoly, které nemůže z jakýchkoli důvodů splnit letectvo a jejichž splnění je v rozsahu technických možností daného druhu dělostřelectva.

Úkoly dělostřelectva u výsadkového vojska:

- a) zabezpečit činnost výsadkového vojska proti tankům;

b) organisovat a provádět dělostřelecký útok, jehož cíle jsou totožné s dělostřeleckým útokem pozemních vojsk. Dělostřelecký útok u výsadkového vojska má tato období:

1. dělostřelecká příprava (dělostřelecký přepad),
2. dělostřelecká podpora útoku (uskutečňuje se postupnými palebnými soustředěními),
3. dělostřelecké zabezpečení boje v hloubce,

Organisuje-li výsadkové vojsko obranný boj, platí pro dělostřelectvo zásady obranného boje s výjimkou toho, že se nestřelí palby daleké a hromadná soustředění, protože výsadkové vojsko na to prostředky nemá a tyto úkoly plní u výsadkového vojska jen letectvo.

Protiletcká obrana vysazených vojsk

Za protiletcké zabezpečení odpovídá velitel dělostřelectva vysazených vojsk. Organisuje protiletckou obranu v přikázaném prostoru podle rozkazu velitele vysazených vojsk a součinnost se stíhacím letectvem a chemickým vojskem.

Zástupce velitele dělostřelectva pro protiletckou obranu je velitel protiletadlového dělostřelce, který je přímým organisátorem protiletcké obrany.

Je-li vlastní stíhací letectvo v převaze a nepřátelské letectvo se neobjevuje nad prostorem vysazení a je dostatek pozemních cílů, mohou protiletadlové prostředky působit na pozemní cíle. Musí však být připraveny, aby mohly zahájit palbu na nepřátelské letectvo jakmile se objeví.

Ženíjní vojsko

Ženíjní vojsko má u výsadkového vojska zvláštní úlohu.

Je hlavním činitelem při ničení nepřátelských objektů, hangárů a letounů na letištích a také při ničení jiných nepřátelských objektů, jako muničních skladů, objektů komunikačních, dopravních, spojovacích a p.

Po zmocnění se letiště, předmostí nebo důležitých prostorů připadají ženíjnímu vojsku dva současné a velmi důležité úkoly:

1. zabezpečit po stránce ženíjní dosažený úspěch,
2. připravit letiště nebo plochu pro přistání vlastního letectva.

Pro tyto úkoly velitel výsadkové jednotky určí pracovní síly i od jiných součástí. Použije všech volných sil, které nejsou přímo vázány bojem.

Plán pro tyto práce je zpracován ženíjním náčelníkem již v přípravném období a schvaluje ho velitel jednotky, která bude vysazena.

Ženíjní úkoly je možno shrnout takto:

1. průzkum cest od místa vysazení do místa určení a průzkum objektů, které je třeba zničit;
2. podpora boje vysazených vojsk;
3. ničení objektů, jichž může nepřítel využít proti vysazeným vojskům (letištích zařízení, hangárů, letounů, zbrojnic a muničních skladů a p.);
4. přerušení komunikací a spojení vedoucích z prostoru umístění nepřátelských záloh do prostoru činnosti výsadku na nejvhodnějším místě;
5. zabezpečení dosaženého prostoru po stránce ženíjní (zřízení zátarasů);
6. úprava letišť (přistávacích ploch) pro přistání vlastních letadel;
7. budování kruhové obrany v prostoru, který má vysazená jednotka udržet;
8. úprava a udržování komunikací v obsazeném prostoru pro manévry;
9. boj s nepřátelskými tanky;
10. provádění maskovacích prací;
11. zabezpečení provedení protiútoků;

12. provedení průzkumu vodních zdrojů a opatření vody.

Vidíme, že tak rozsáhlé úkoly nestačí ženijní vojsko u výsadkového vojska plnit samo a že mu musí pomáhat i ostatní vysazené jednotky. Když je to možné, zesílí velitel frontu (armády) výsadkové vojsko ženijními jednotkami.

Chemické vojsko

Všeobecně bude chemické vojsko ve výsadkové operaci provádět ochranu vysazených vojsk proti působení bojových chemických látek, zvláště látek otravných. Dále bude zastírat dýmem přesuny vysazených vojsk při manévru nebo při odpoutávání od nepřítele.

Plamenomety se zúčastní boje proti tankům, dále v úderných skupinách při přepadání a ničení nepřátelských objektů, skladů, letounů a p.

Úkoly chemického vojska ve výsadkovém boji a výsadkové operaci:

- zabezpečit vlastní vojska před následky použití chemických prostředků a uchovat jim volnost jednání; provádět neustále chemický průzkum jako přímou ochranu jednotek a odstraňovat následky chemického útoku nepřítele;
- posilovat úderné skupiny plamenometnými jednotkami;
- oslepotovat dýmem nepřátelské pozorovatelné a palebné postavení dělostřelectva a minometů;
- chránit dýmem manévry vlastních jednotek a klamat nepřítele;
- účastnit se přenosnými plamenomety boje proti tankům.

Týl výsadkového vojska v boji a jeho úkoly

Soudobý boj všech druhů vojsk potřebuje velmi značné množství materiálu a bojových prostředků. Materiální a zdravotnické zabezpečení vojsk je hlavní podmínkou úspěchu.

Velitel a štáb vysazené jednotky musí v boji pečovat o včasné doplnění všemi druhy materiálu. Po vysazení organisuje sběr a uložení materiálu především z místních zdrojů a z ukořistěného materiálu. Materiál, který nelze takto získat, je třeba dopravit vzduchem z vlastního území. Materiál potřebný pro boj se soustředí v příslušných obalech nablízku letišť.

Jestliže se materiál získá z místních zdrojů, nebude dopravován vysazeným jednotkám.

Týl výsadkového vojska se dělí na dva sledy:

1. na bojový sled a
2. na výsadkovou základnu.

Bojový sled se vysazuje současně s bojovými jednotkami. K bojovému sledu patří: veškeré zdravotnické prostředky a orgány, náčelník týlu vysazené jednotky, výdejna munice, pohonných hmot, kuchyňské sledy a kořistní služba.

Činnost týlu řídí náčelník týlu podle pokynů velitele vysazených vojsk.

Druhý sled tvoří výsadková základna, která je v blízkosti nakládacího letiště.

Tento sled řídí náčelník organizačního a plánovacího oddělení, kterému jsou podřízeny sklady výsadkové základny, a náčelník pro plánování dopravy materiálu.

Sklady musí mít připravený materiál rozdělen podle druhů. Jeden palebný průměr střeliva, dávka pohonných hmot a dávka potravin v konzervách musí být připraveny v příslušných obalech pro převoz vzduchem.

V druhém sledu je personál pro nakládání a vyhazování materiálu.

Výsadková základna je po dobu přidělení výsadkové jednotky frontu (armádě) podřízena veliteli týlu frontu (armády).

Náčelník týlu výsadkové jednotky informuje velitele vysazených vojsk o stavu materiálu získaného z místních zdrojů, jaký je stav materiálu vůbec a jaký materiál je třeba dopravit z výsadkové základny.

Velitel vysazené jednotky rozhodne s konečnou platností, jaký materiál je třeba dovézt. Ten se pak radiem vyžádá od velitele frontu (armády) nebo od hlavního velitelství.

Velitel frontu (armády) vydá rozkaz veliteli týlu pro zásobování vysazených vojsk. Doprava materiálu vzduchem se zpravidla provádí v noci nebo za svítání.

Aby mohl týl vysazené jednotky přijmout materiál dopravovaný vzduchem, je povinen

- provést nezbytný průzkum a určit plochy k přijetí materiálu shazovaného padáky a k přistání letounů s nákladem;
- organisovat střežení a zajištění zvolených prostorů;
- určit potřebný počet pracovníků a dopravních prostředků ke shromáždění materiálu;
- stanovit přesné a rychlé způsoby dodání materiálu bojujícím jednotkám;
- předvídat zničení nebo úschovu padáků a obalů, v nichž je shazován materiál, a je-li možno, ihned je odesílat zpět na výsadkovou základnu.

Předvídá-li se boj na delší dobu v týlu nepřítel, zřizují se stále zásobovací základny, v nichž se soustředí veškerý materiál, určený pro zásobování vzdušného výsadku.

Zmocní-li se výsadek nepřátelských dopravních prostředků, zřídí si pohyblivou základnu.

Při využití místních zdrojů a ukořistěného materiálu je třeba dbát na bezpečnostní opatření, aby se předešlo ztrátě.

První sled týlu provádí také drobné opravy výzbroje a jiných bojových a dopravních prostředků.

Jakmile je vysazen padákový sled, soustředí se použité padáky a jiný, pro další boj nepotřebný, výsadkový materiál na letišti nebo na přistávací ploše a odešle se zpět na výsadkovou základnu využitím prázdných letounů, které převezly vzduchem druhý sled.

Zdravotnická služba

K ošetření, po případě i léčení raněných a nemocných se zřizují dobře krytá obvaziště. U praporu zřizuje obvaziště zdravotnická četa praporu, u brigády zdravotnická rota brigády.

Nemocní a ranění určení k odsunu vzduchem dopravují se jednak zvláštními zdravotnickými dopravními letouny, jednak letouny, které vložily materiál. Odsuny se provádějí převážně v noci.

Výsadkové vojsko může být podle stanoveného úkolu posíleno jinými druhy vojsk, obdobně jako vševojskové pozemní jednotky. Toto posílení je však omezeno vahou zbraní a únosností dopravních letounů a kluzáků.

Zatím nelze počítat pro vzdušné výsadky se středními tanky a s těžkým dělostřelectvem. Je možné, že budoucnost vyřeší i tuto otázku.

Je-li výsadkové vojsko posíleno lehkými mechanisovanými a lehkými tankovými jednotkami, platí pro jejich použití tyto zásady:

1. provádějí průzkum potřebný pro výsadek a napadají osádky nepřítel v blízkosti prostoru vysazení,

2. podporují útok vysazených vojsk na důležité objekty a cíle v týlu nepřítel,

3. zajišťují křídla a boky vysazených vojsk,

4. pronásledují ustupujícího nepřítel,

5. kryjí ústup vlastních vojsk,

6. při organisování obrany pro udržení důležitých míst zesilují tuto obranu,

7. provádějí protiútoky.

Jsou výhodným prostředkem pro zálohu velitele vysazených vojsk a rychlým prostředkem manévru. Umísťují se v prostoru, z něhož zamýšlí velitel vysazených vojsk provádět manévry.

Někdy bude výhodné vysadit část obsluhy děl a osádek tanků i bez materiálu a zbraní, aby mohlo být využito ukořistěných prostředků.

Použití ostatních druhů vojsk, jimiž může být výsadkové vojsko posíleno, se řídí stejnými zásadami, jaké byly pro tento druh vojska uvedeny již vpředu.

Organisace a provedení vzdušné výsadkové operace

Výsadková operace se skládá ze čtyř období:

První období (příprava výsadkové operace): začíná oznámením zámyslu představeného velitele pro použití výsadku a končí zavěšením materiálu pod letouny a nastoupením vojsk do letounů.

Druhé období (doprava a přistání výsadku): začíná okamžikem odletu a končí vysazením v nepřátelském týlu.

Třetí období (plnění bojového úkolu v týlu nepřítele): začíná shromážděním jednotek a dosažením bojové pohotovosti a končí splněním uloženého bojového úkolu, to jest obsazením letišť, přistávací plochy nebo jiného objektu, a organisováním obrany k jeho udržení.

Čtvrté období (sloučení výsadku s vlastními jednotkami): začíná okamžikem splnění uloženého úkolu a končí sloučením výsadkových vojsk s vlastními pozemními vojsky a návratem.

Doba trvání výsadkové operace řídí se silou výsadkových vojsk a povahou daného úkolu.

První období (příprava výsadkové operace)

Velitel frontu (armády) nebo hlavní velitel oznámí v hrubých rysech zámysl o použití výsadku, na základě něhož přednesou velitel letectva frontu (armády) a velitel výsadkového vojska svou informační zprávu.

Informační zpráva velitele letectva obsahuje:

1. Celkovou situaci ve vzduchu a situaci předpokládanou v době vysazení. Závěr, v němž zhodnotí, jaké jsou předpoklady pro letecké zabezpečení výsadku.
2. Situaci vlastního dopravního letectva ke dni vysazení. Dopravní možnosti při jednom vzletu (počet osob a váha materiálu v tunách). Kolik je vlečných letounů a kluzáků a jejich únosnost.
3. Rozmístění leteckých dopravních jednotek.
4. Možnosti provedení výsadku. Závěr o leteckých dopravních možnostech: jakou sílu může přepravit dopravní letectvo jedním vzletem, kolik vzletů bude muset vykonat dopravní letectvo na vzdálenost od letišť do místa, které velitel označil ve svém zámyslu o použití výsadku, a jaké doby bude třeba od startu do návratu na vlastní letiště. Kde navrhuje plochy pro vysazení. Kde navrhuje vysadit hlavní a kde vedlejší (demonstrační) výsadek. Jakou zálohu dopravního letectva navrhuje vytvořit.
5. Možnosti zabezpečení stíhacím letectvem k předpokládanému dni vysazení, za přeletu a při vysazení.
6. Jakou podporu bude možno poskytnout vysazeným jednotkám stíhacím, bitevním a bombardovacím letectvem.
7. Jak bude prováděn letecký průzkum pro potřeby výsadku od přednesení informační zprávy do doby vysazení vzdušného výsadku.

Závěr o leteckém zabezpečení výsadkové operace: Jakou podporu navrhuje vysazeným jednotkám, druh podpory, druh a množství letectva.

Informační zpráva velitele vzdušného výsadku

1. Složení výsadkových jednotek a jejich rozmístění.
2. Morální stav, bojová pohotovost a bojová hodnota výsadkových jednotek.
3. Kde navrhuje prostory soustředění, vyčkávací prostory a pohotovostní prostory.
4. Kde navrhuje plochy pro vysazení vzdušného výsadku.
5. Návrh sestavy vzdušného výsadku.
6. Materiální zabezpečení jednotek; jaká je váha materiálu kromě materiálu, který má voják přímo u sebe, počet zásobníků.

7. Jaké množství materiálu navrhuje pro zabezpečení výsadku a jaká bude jeho váha v tunách.

8. Jaké množství střeliva a min, trhavin a pohonných hmot navrhuje soustředit na výsadkové základně.

Po zhodnocení informačních zpráv oznámí velitel frontu (armády) náčelníku štábu frontu (armády), veliteli letectva frontu (armády) a veliteli výsadkových jednotek své rozhodnutí o použití výsadku a určí v něm sílu vzdušného výsadku, prostor vysazení a hlavní cíle, hlavní úkoly výsadku, přibližnou sestavu výsadku, přibližnou dobu začátku činnosti vzdušného výsadku na nepřátelském území, přibližnou dobu trvání činnosti vzdušného výsadku na nepřátelském území, způsob sloučení vzdušného výsadku s vlastními vojsky a dobu pohotovosti výsadkového vojska a letectva k provedení výsadku.

Přípravu na výsadkovou operaci řídí štáb frontu (armády) nebo hlavní velitelství.

Náčelník štábu frontu, velitel letectva a velitel vzdušného výsadku navrhnou veliteli frontu užší štáb, který bude pracovat na výsadkové operaci.

Velitel frontu (armády) po schválení určí dobu a rozsah, v jakém bude užší štáb informován o provedení výsadkové operace, a stanoví mu úkoly pro přípravu výsadkové operace.

Pověřený užší štáb pak podrobně rozpracuje k předpokládanému dni vysazení tyto štábní dokumenty:

1. Stav a technické možnosti dopravního letectva (tabulka se sloupci: pořadové číslo, typ, počet letounů k dispozici, cestovní rychlost).

2. Tabulka provedení nakládání materiálu (má sloupce: pořadové číslo, kde bude umístěno dopravní letectvo, odekdy, číslo a jiné označení letounu, druh materiálu pro nakládání a označení, naložení — přivážení provede, kontroluje).

3. Utajení přeletu; volba trati pro přelet a zjištění bezpečnostní trati, cesta zpět a její zajištění (vypracuje se volnou formou).

4. Taktický požadavek na plochu vysazení, a to pro jednotlivé skupiny (průsvitka). Je-li třeba, návrh na změnu výsadkových ploch.

5. Zhodnocení vzdušné situace v den vysazení ve formě závěru s příloženou průsvitkou.

6. Rozhodnutí velitele výsadkové jednotky pro vysazení padákového sledu [tabulka se sloupci: pořadové číslo, jednotka (skupina), plocha vysazení, počet osob s osobní výzbrojí, podvěšené zbraně, dopravní prostředky, auta; jiný materiál].

7. Předběžná kalkulace provedení výsadku (tabulka se sloupci: pořadové číslo, skupina a velitel, počet zásobníků, zbraně a dopravní prostředky podle druhů, potřeba letadel podle typu).

8. Umístění stíhacího a bitevního letectva (průsvitka).

9. Situace nepřátelské protiletectkové obrany před zahájením vysazení (buď vyličení volnou formou nebo na průsvitce).

10. Nepřátelská letiště v prostoru vysazení (průsvitka).

11. Zakázané prostory přeletu (průsvitka).

12. Kalkulace provedení výsadku podle rozdělení na sledy a skupiny (tabulka se sloupci: pořadové číslo, jednotka, počet osob, velitel, zbraně, střelivo, ženíjní, spojovací, chemický materiál, bojová vozidla, proviant, pohonné hmoty — vše rozvedeno podle druhů).

13. Kalkulace provedení výsadku. Rozdělení na padákový a kluzákový sled (tabulka se sloupci: pořadové číslo, druh výsadku, jednotka atd., jako v odst. 12.).

14. Technická data vlastních letounů (tabulka se sloupci: typ, rychlost, bojový dolet, bojový dostup, rychlost stoupání, výzbroj, pumy, motory, určení letounu) a nepřátelských protiletadlových prostředků (tabulka se sloupci: typ, rychlost za přesunu, pancíř mm, ráže mm, počet hlavních, rychlost střelby, účinný dostřel výškový a dálkový).

15. Tabulka počtů výsadekové jednotky (tabulka se sloupci: pořadové číslo, jednotka, počet osob, zbraně, spojovací materiál a bojová vozidla podle druhů).

16. Tabulka palebných průměrů munice výsadekové jednotky (tabulka).

17. Váhy zásobníků včetně padáku (tabulka).

18. Nákladové údaje těžkého materiálu (t. j. děl, protitankových děl, minometů atd.; v tabulce se uvede pro každý druh celková váha, váha palebného průměru, délka, šířka a výška).

19. Přehled letišť pro letecké dopravní jednotky (tabulka se sloupci: letiště, velikost plochy, rozjezdové dráhy).

Dále vypracuje smíšený užší štáb za vedení velitele a štábu letectva frontu (armády)

- všeobecné rozpočty a plán naložení vzdušného výsadku,
- sestavu letectva určeného k přímé součinnosti se vzdušným výsadkem,
- plán dopravy vzdušného výsadku;
- plán leteckého průzkumu ve prospěch vzdušného výsadku,
- plán bojové činnosti letectva ve prospěch vzdušného výsadku,
- plán spojení k řízení leteckých jednotek,
- výpočet počtu letounů a plán jejich použití k dopravě prostředků pro materiální zabezpečení vzdušného výsadku a odsunu.

Jakmile dostane velitel vzdušného výsadku úkol a přijde na svůj štáb, vydá své rozhodnutí, které obsahuje:

- všeobecnou situaci,
- situaci nepřátelských záloh v blízkosti vysazení,
- hlavní úkoly výsadku,
- sestavu útvarů (součástí) a sledů,
- bojové úkoly útvarů (součástí) vydá osobně velitelům útvarů a součástí,
- hlavní a záložní místa pro shoení a vysazení každého sledu a jeho shromáždění,
- složení a místo pro shoení klamných a demonstračních výsadků,
- hlavní a záložní shromaždiště po splnění bližšího úkolu (když je to nutné),
- umístění velitelského stanoviště a velitelské pozorovatelný.

Na základě rozhodnutí vypracuje štáb vzdušného výsadku pro první období:

- bojovou sestavu vzdušného výsadku, rozdělení na skupiny a sledy,
- plán přípravy příslušníků výsadku,
- plán materiálního zajištění a jeho přípravy k naložení, zavěšení nebo rozdělení mezi příslušníky,
- plán soustředění vzdušného výsadku,
- plán naložení vzdušného výsadku;

pro druhé období:

- plán shoení (vysazení),
- plán průzkumu,
- náčrt spojení za činnosti v nepřátelském týlu,
- plán materiálního zabezpečení a odsunu v průběhu činnosti na nepřátelském území.

Velitel vzdušného výsadku a jeho štáb sleduje neustále vývoj pozemní situace a situace ve vzduchu, seznamuje s ním příslušníky vzdušného výsadku a nacvičuje na mapě pravděpodobnou činnost vzdušného výsadku. Kontroluje přípravy. Organisuje odchod a soustředění vzdušného výsadku na letištích. Organisuje nastupování a nakládání výsadku do letounů.

K bojovému rozkazu velitelství frontu (armády) připojuje se tabulka součinnosti vzdušného výsadku, letectva a pozemních vojsk a náčrt spojení štábu frontu se vzdušným výsadkem.

Tabulka součinnosti a náčrt spojení se vzdušným výsadkem se připojuje i k bojovému rozkazu velitele letectva frontu (armády) a také k bojovému rozkazu velitele výsadekového vojska.

Druhé období operace (doprava a přistání výsadku)

Zahájení výsadkové operace nařizuje velitel frontu (armády) nebo hlavní velitel.

Hodina H je dobou odletu prvního sledu vzdušného výsadku. Podle této hodiny se plánují všechny termíny operace. Za přeletu je za přímou ochranu dopravního letectva stíhacím letectvem doprovázen velitel letectva. Velitel letectva zabezpečí k tomu účelu průzkum počasí ve směru letu a v prostoru vysazení, průzkum situace na zemi i ve vzduchu v prostoru vysazení, průzkum nepřátelských záloh majících možnost zásahu do prostoru vysazení.

V prvním sledu se vysazuje padákový výsadek s těžkými zbraněmi na kluzácích. Po vysazení bojuje podle stanoveného plánu. Obsazuje letiště nebo přistávací plochu, ničí posádky a bojová zařízení, kterých by nepřítel mohl využít proti výsadku; přerušuje komunikaci a jiné spoje vedoucí do prostoru výsadku, připraví a zajistí letiště (plochu) pro přistání letounů s dalšími sledy výsadku. Současně vedou průzkum a ničí blízké posádky nepřítel.

V druhém sledu se vysazují výsadkové jednotky převážené vzduchem, a to přistáním letounů na letištích (přistávacích plochách) a kluzáky.

Druhý sled rozvíjí úspěch prvního sledu a rozšiřuje obsazený prostor podle stanoveného plánu. Vysílá předstunuté oddíly ve směru předpokládaného přísunu nepřátelských záloh na vzdálenost 15 až 30 km (to závisí na síle předstunutého oddílu) a ve směru plánovaného vlastního přesunu vysílá čelní a podle potřeby i boční záštitu.

Je-li plánován další přísun vojsk a materiálu na místo vysazení (letiště, přistávací plochu), zůstávají tam padákové výsadkové jednotky a brání letiště (přistávací plochu), vedou průzkum na vzdálenost 10 až 12 km a ničí nepřátelské blízké posádky. Výsadkové jednotky převezené v druhém sledu rozvíjejí úspěch podle plánu. Napadne-li nepřítel prostor vysazení, bojují vysazené jednotky podle jednotného plánu.

V době vysazení vzdušného výsadku musí být organizována

- a) silná a přímá ochrana vzdušného výsadku stíhacím letectvem,
- b) bojová pomoc stíhacím, bitevním a bombardovacím letectvem k umlčení protiletadlového dělostřelectva a k zlomení odporu pozemních jednotek nepřítel,
- c) neustálý letecký průzkum nepřítel na přístupech k prostoru vysazení a napadání přesunů nepřítel na nich.

Průzkum pozemních sil nepřítel se provádí v poloměru 60 km od prostoru vysazení.

Ustanovený užší štáb kromě již uvedených úkolů rozpracuje a upřesní ke dni pohotovosti vzdušného výsadku

1. stav leteckých dopravních prostředků a jejich umístění,
2. odekdy, kde a jak bude provedeno nakládání materiálu a nasednutí výsadku,
3. zabezpečení utajení přesunu vzdušného výsadku,
4. volba nebo upřesnění trati pro přesun,
5. zabezpečení trati (plán zabezpečení),
6. závěr: možnosti k provedení vysazení, po případě návrh na změnu výsadkových ploch a p.,
7. zhodnocení vzdušné situace k předpokládanému dni vysazení.

Třetí období (plnění bojového úkolu v týlu nepřítel)

Začíná shromážděním a uspořádáním vysazené jednotky k provedení uloženého bojového úkolu a končí splněním tohoto úkolu. Bojovým úkolem výsadku může být obsazení důležité čáry nebo objektu a organizace obrany, obsazení letiště nebo přistávací plochy nebo zničení určitého důležitého nepřátelského objektu anebo některý z úkolů, jak byly vyjmenovány na začátku článku v odstavcích „Úkoly výsadkové operace“ a „Taktický vzdušný výsadek“. Splněním uloženého bojového úkolu třetí období končí.

Čtvrté období (sloučení výsadku s vlastními jednotkami)

Začíná přijetím rozhodnutí o způsobu sloučení s vlastními pozemními vojsky. Sloučení lze uskutečnit buďto probitím se výsadku k vlastním vojskům anebo udržením čáry nebo objektu v týlu nepřítele do doby, než sem proniknou vlastní útočící vojska a pokud tedy neprojdou jejich hlavní síly. Pak výsadek podle situace buďto pokračuje v boji s nepřítelem v součinnosti s pozemními vojsky anebo se vrátí na výsadkovou základnu nebo shromaždiště určené velitelstvím, jemuž výsadek podléhá.

Velení vzdušnému výsadku

Velení vzdušnému výsadku se vyznačuje složitostí jak v organizaci, tak i v provádění. Velení má být přímé a je třeba důkladně sladit činnost vzdušného výsadku s letectvem a s pozemními vojsky, která budou v průběhu operace v součinnosti se vzdušným výsadkem.

Je důležité, aby štáb výsadkových jednotek včas vypracoval a doručil podřízeným jednotkám jednoduchý a srozumitelný plán činnosti jednotek. Aby zkontroloval, zda podřízení pochopili společný úkol, podle něhož se provádí vzdušná výsadková operace. Nejlepší způsob velení je osobní styk velitele s podřízenými veliteli.

Další úkoly štábu výsadkové jednotky jsou:

- vypracování plánů činnosti jednotlivých sledů a jednotlivých skupin a jejich včasné doručení vykonavatelům,
- vypracování přesného plánu spojení,
- vypracování přesného plánu materiálního zabezpečení vzdušného výsadku v průběhu bojové činnosti.

Velmi důležitá je neustálá a přesná kontrola plnění rozkazů a nařízení jak v přípravném období, tak i v období provedení.

Velitel frontu (armády) nebo hlavní velitel řídí vzdušný výsadek

- osobním stykem s velitelem vzdušného výsadku,
- projednáním a schválením rozhodnutí velitele vzdušného výsadku a velitele letectva pro podporu vzdušného výsadku,
- organisováním kontroly pohotovosti vzdušného výsadku,
- organizací a udržováním spojení se vzdušným výsadkem v týlu nepřítele,
- organizací průzkumu pro vzdušný výsadek,
- organizací a řízením součinnosti mezi vzdušným výsadkem, letectvem a pozemními vojsky,
- bojovou informací vzdušného výsadku,
- organizací materiálního zabezpečení při činnosti vzdušného výsadku v týlu nepřítele.

Řízení bojové činnosti provádí velitelství frontu (armády) nebo hlavního velitelství letouny, radiem a odesíláním styčných důstojníků.

Nejdůležitější činností pro vzdušnou výsadkovou operaci je organizace průzkumu pro její potřebu.

Průzkum v týlu nepřítele se provádí nepřetržitě, aby byly zjištěny možnosti vysazení.

Úkoly průzkumu:

- průzkum a pořízení fotografických snímků plochy vysazení,
- zjištění uskupení nepřítele a protiletectvé obrany v prostoru vysazení.
- zjištění seskupení nepřítele v poloměru 60 km od místa vysazení výsadku a činnosti vzdálenějších záloh,
- prozkoumání objektů, proti nimž je plánována činnost vzdušného výsadku, zejména pokud jde o organizaci jejich ochranných zařízení.

Velitel výsadkových jednotek organizuje a řídí průzkum ke splnění bližšího a dalšího bojového úkolu a za pomoci svého štábu provádí všechna opatření k bojovému zajištění vojsk. Je povinen přesně a včas stanovit úkoly podřízeným jednotkám.

Řídí bojovou činnost vojsk.

Předkládá hlášení o bojové i materiální situaci vojsk tomu velitelství, které vzdušný výsadek vyslalo. Stará se o materiální a technické zabezpečení vojsk a o odsun raněných.

Při výsadkové operaci je třeba připravit všechny plány činnosti od shora až do nejmenších skupin. Boj výsadkových jednotek má rychlý spád, velení musí být pružné a přizpůsobené situaci. Pohyby jednotek a skupin v týlu nepřítelů musí být rychlé a jednotky se musí objevovat tam, kde je nepřítel nejméně očekává.

V boji se musí projevit vytrvalost a houževnatost; jednotlivé skupiny se musí v průběhu boje spojovat a společně ničit nepřítel.

Velitelská stanoviště a zálohy se umísťují v terénu netankovém, odkud je možno zabezpečit nepřetržité velení a rozhodující zásah proti nepříteli. Velitelská pozorovatelná se umísťuje na tom směru, odkud velitel vysazené jednotky očekává největší nápor nepřítel.

Plán boje po vysazení

Zpracovává se v přípravném období velitelem a štábem výsadkové jednotky a oznamuje se ústně velitelům, každému z nich jen v rozsahu potřebném pro boj a součinnost.

Plán boje obsahuje cíl výsadkové operace, úkoly výsadkové jednotky, stručné zhodnocení situace a předpokládané možnosti nepřítelů, možnou dobu nepřátelského útoku pozemními silami na prostor vysazení, podloženou časovým propočtem, možnosti nepřátelského letectva, zhodnocení vlastních sil a vlastního letectva, zhodnocení prostoru vysazení a přístupu k němu ze směru umístění nepřátelských záloh, časový rozpočet od doby vysazení do zmocnění se úkolem stanovených objektů, zámysl a rozhodnutí velitele výsadkové jednotky, sestavu a úkoly skupin (jednotek, sledů), stanovení údobí boje a varianty činnosti nepřítelů, činnost vysazených jednotek pro každou variantu, organizaci součinnosti zvláště s letectvem, plán činnosti letectva, plán průzkumu po vysazení, plán protitankové, protiletectvé obrany a protichemické ochrany, plány použití druhů vojsk, plán zastírání a klamného výsadku, plán materiálního a technického zabezpečení v průběhu boje, plán odsunu raněných a materiálu, který již jednotky po vysazení nebudou dále potřebovat.

Pokud jde o způsob boje po vysazení, řídí se zásadami Polního řádu a Bojových řádů druhů vojsk.

Závěr

Vezmeme-li v úvahu, že k vysazení jedné výsadkové brigády vybavené materiálem na dva dny boje je třeba až čtyř divisí dopravního letectva, kromě letectva k ochraně za přeletu a k podpoře vysazených jednotek, musíme si uvědomit, jak nákladná je výsadková operace.

Boj výsadkového vojska je nejtěžší druh bojové činnosti vůbec. Je to v podstatě vždy boj v obklíčení, který vyžaduje od každého bojovníka vysoký stupeň morálně politické a bojové hodnoty.

Úspěch výsadku závisí ve velké míře na dobré součinnosti s ostatními druhy vojsk ve společném boji nebo operaci. K této součinnosti je třeba znát podmínky použití a činnosti výsadkového vojska v současném boji a operaci. A k tomu má přispět tento článek.

